

A Pécsi Ítéltábla a dr. Princz Kornél ügyvéd által képviselt **felperes neve** (fél címe 1) felperesnek - a dr. Molnár Éva ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék számú 2015. április 9-én meghozott ítélete ellen a felperes részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül eljárva - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000,- (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 12.303.891,- forintot és annak késedelmi kamatát, valamint 250.000,- forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A perköltségre vonatkozó rendelkezést azzal indokolta, hogy a felperes 36.928.725,- forint kereseti követeléséből 12.303.891,- forint került megítélésre, ekként a felperes 33%-ban pernyertes. Erre figyelemmel tarthat igényt a 300.000,- forint közjegyzői díjból, 1.200.000,- forint eljárási illetékből álló perköltség 33%-a, 495.000,- forint megfizetésére. Pervesztessége nagyobb, 67%-os aránya folytán ugyanakkor az alperes ügyvédi munkadíja 245.000,- forint részbeni viselésére köteles. Az alperesnek fizetendő ügyvédi munkadíj beszámítása után az alperest 250.000,- forint perköltséget köteles megfizetésére kötelezte.

Az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen, annak 879.993,- forintra történő felemelése iránt a felperes jelentett be fellebbezést. Arra hivatkozott, hogy a pernyertessége 33%-os arányára tekintettel a megfizetett eljárási illetékből 500.000,- forint megtérítésére jogosult, az ügyvédi munkadíjból álló perköltséggel kapcsolatban azonban álláspontja szerint a pernyertesség arányának meghatározása során nem az eredeti kereseti kérelem szerinti pertárgyértéket kell alapul venni, miként az eljárási illetékből álló perköltség meghatározása során,

hanem a tárgyalás berekesztésekor fenntartott, leszállított kereseti követelés szerinti összeget. Ennek oka álláspontja szerint az, hogy az illeték esetében az Itv. 39. §-a kifejezetten így rendelkezik, míg kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában az ügyvédi munkadíj tekintetében az eljárás tárgyának nem az eljárás megindításakor fennállt értéke veendő figyelembe, hanem annak a tárgyalás berekesztésekor fennállt, végleges kérelem szerinti értéke. Ennek megfelelően, tekintettel a megítélt 12.303.891,- forintra, a 15.712.178,- forint összegre leszállított követelés vonatkozásában pernyertessége 78,3%, így a részére járó ügyvédi munkadíj 379.993,- forint.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte arra hivatkozással, hogy a per tárgyának értékét a felperesnek kell megjelölnie, és a felperes keresetében 36.928.735,- forintot jelölt meg, a bíróságnak mind a megtérítendő illeték, mind pedig az ügyvédi munkadíj meghatározása során ezt az összeget kellett alapul vennie.

A fellebbezés alaptalan.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a keresetben megjelölt magasabb pertárgyérték alapul vételével a felek pernyertességének arányát, és állapította meg a fizetendő perköltséget, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A fellebbezéssel összefüggésben utal a másodfokú bíróság a következőkre:

A Pp. 75. § (1) bekezdése értelmében perköltség mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel. A (2) bekezdés szerint ehhez hozzá kell számítani a feleket képviselő ügyvéd készkiadásait és munkadíját is.

A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója. A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz. A kereset leszállítása esetén a leszállítással érintett rész tekintetében a felperest pervesztesnek kell tekinteni. (Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.020/2015/4. Debreceni Ítéltábla Pf. II. 20.330/2011/4.). Az elsőfokú eljárás irataiból megállapítható, hogy a felperes az eredeti kereseti kérelmében 36.928.725.- követelést kívánt az alperessel szemben érvényesíteni, amit 15.712.178.- forintra szállított le. Az elsőfokú bíróság helyesen vette ezért figyelembe pertárgyértékként a legmagasabb összeget, határozta meg ez alapján a pernyertesség-pervesztesség arányát.

A felperes alaptalanul fellebbezett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint viselni tartozik saját másodfokú perköltségét. Köteles továbbá a felperes megtéríteni az

alperes fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét, amelynek mértékét a másodfokú bíróság az 32/2003.(VIII.22.) IM. r. 3. § (2) bekezdésének a) pontja, illetve a 3. § (5)-(6) bekezdései alapján a ténylegesen elvégzett ügyvédi munkával arányban álló, áfával növelt összegben állapított meg - figyelemmel 4/A. §-ára is.

P é c s , 2015. október 7.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró